

HURVÍNEK

A KOUZELNÉ MUZEUM

ZAČÍNÁME
ČÍST

FRAGMENT

Začínáme číst – Hurvínek a kouzelné muzeum

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Ivona Březinová
Začínáme číst –
Hurvínek a kouzelné muzeum – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

ZAČÍNÁME
ČÍST

HURVÍNEK

A KOUZELNÉ MUZEUM

**Podle filmu převyprávěla
Ivona Březinová**

FRAGMENT

JÁ, ŽERYK

Ahoj, lidi. Jak se máte? Já nic moc. Nepustili mě do kina. A víte proč? Protože jsem pes. Psi prý do kina nesmí. Hrůza, co? Nejradši bych je rafnul. Ale ne, nebojte. To si z vás jen dělám psinu. Vlastně mě to kino ani tolik nemrzí. Já ten film totiž znám. A co víc! Já v něm dokonce hraju. Můžu vám celý příběh vyprávět od začátku až do konce. Chcete? Tak jdeme na to. Jo, abych nezapomněl, říkají mi Žeryk.

▲ *Loutkář Bastor.*

CO JSEM VYČENICHAL

Kdysi dávno žil v jednom městě loutkář. Loutkář je člověk, který vyrábí loutky. A pak s nimi hraje divadlo. Tenhle se jmenoval Bastor. Byl moc šikovný. Jeho loutky vypadaly jako živé. To ale nebylo všechno. Bastor sestrojil takovou placatou věcičku. Nazval ji kouzelný disk. Díky disku loutky ožily doopravdy. Tančily, zpívaly a veselily se.

▲ *Chytrák a Popleta.*

„Ať žije náš pán!“ tleskaly a ukláněly se tomu, kdo je vytvořil.

Bastor byl na svůj úspěch pyšný. Nechal si říkat Pán loutek.

Po čase však začal být nespokojený.

„Mám málo loutek,“ zlobil se. „Potřebuji jich víc! Ale jak to provedu? Už vím! Udělám loutky z živých lidí.“

„Rozmyslete si to!“ varovaly Bastora dřevěné postavičky. Jenže Bastor si nedal říct. Vložil do kouzelného disku další

▲ *Ať žije náš pán!*

dílek. A pak se to stalo. Ze starého loutkáře se stala zlá příšera. Měla zelenou hlavu a čtyři velké dřevěné ruce. Pomocí disku proměňovala lidi v loutky. Domy a stromy se měnily v kulisy. Hrozilo, že se celý svět stane velkým loutkovým divadlem.

„Musíme to zastavit!“ volaly loutky polekaně.

Daly hlavy dohromady a vymyslely plán. Zmocnily se kouzelného disku a jejich

▲ *Bastor se svými loutkami.*

pán znehybněl. Jenže i loutky, se kterými nikdo nehrál, usnuly. Tak to trvalo spousty dlouhých let. Z loutkového divadla se stalo muzeum. Dřevěné postavičky spaly ve vitrínách. A na všechno dohlížel můj pán, Josef Spejbl. Moc lidí do Muzea loutek nechodilo. Proto hrozilo, že ho dají zbourat. A jak to dopadlo? Poslouchejte.

▲ *Hurvínek a Žeryk.*

HURVÍNEK PÁNEM TEMNOT

Pan Spejbl má syna Hurvínka a psa Žeryka. To jako mě. Se mnou moc práce není. Zato s Hurvínkem jsou samé starosti.

Nejradši by pořád hrál na počítači. Jednoho dne si Hurvínek přinesl domů novou hru. Spíš ji tedy přivezl. Na koloběžce, víte? Jel jsem zrovna s ním. Jazyk mi vlál z tlamy a bál jsem

